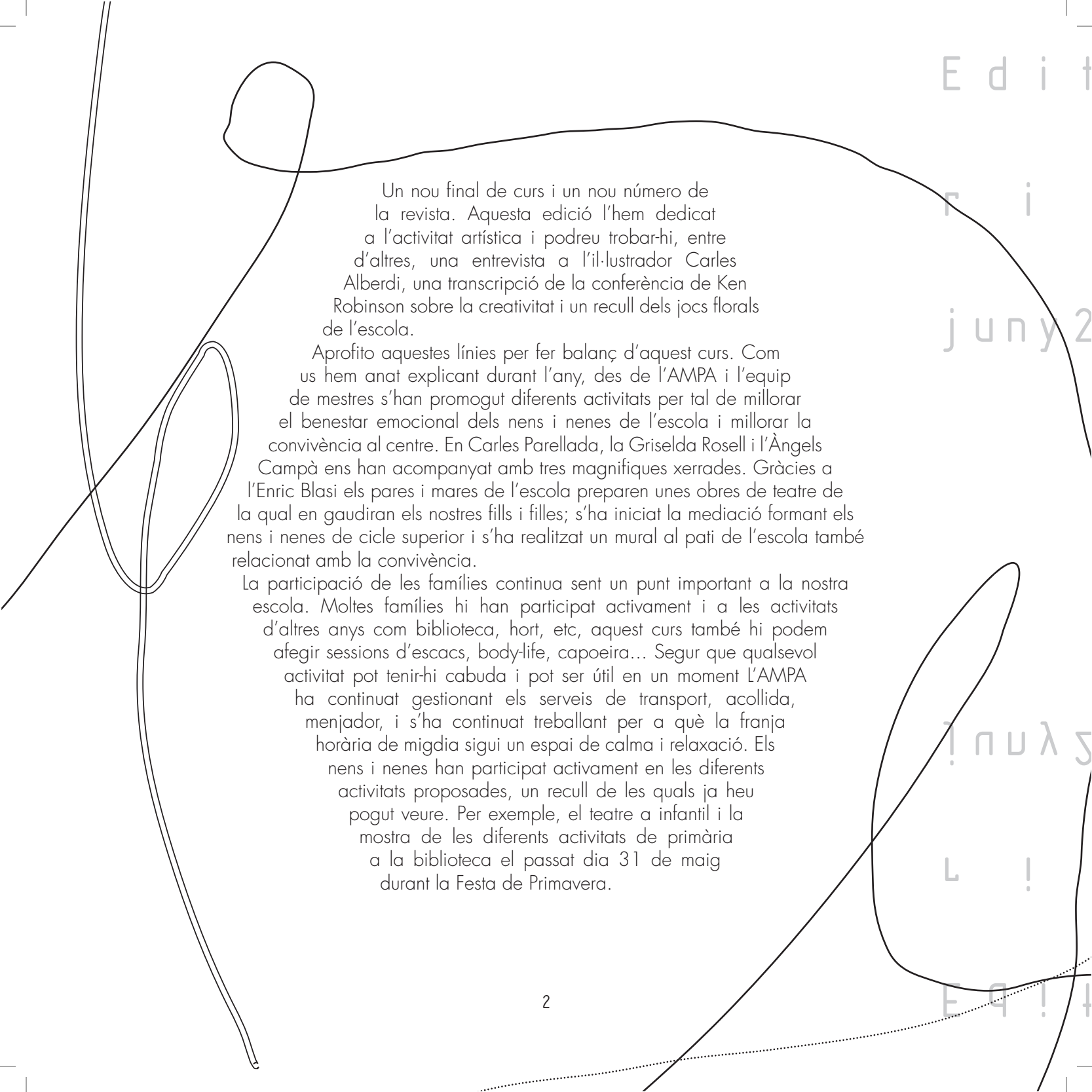

tivalínies

juny 2014

Un nou final de curs i un nou número de la revista. Aquesta edició l'hem dedicat a l'activitat artística i podreu trobar-hi, entre d'altres, una entrevista a l'il·lustrador Carles Alberdi, una transcripció de la conferència de Ken Robinson sobre la creativitat i un recull dels jocs florals de l'escola.

Aprofito aquestes línies per fer balanç d'aquest curs. Com us hem anat explicant durant l'any, des de l'AMPA i l'equip de mestres s'han promogut diferents activitats per tal de millorar el benestar emocional dels nens i nenes de l'escola i millorar la convivència al centre. En Carles Parellada, la Griselda Rosell i l'Àngels Campà ens han acompanyat amb tres magnífiques xerrades. Gràcies a l'Enric Blasi els pares i mares de l'escola preparen unes obres de teatre de la qual en gaudiran els nostres fills i filles; s'ha iniciat la mediació formant els nens i nenes de cicle superior i s'ha realitzat un mural al pati de l'escola també relacionat amb la convivència.

La participació de les famílies continua sent un punt important a la nostra escola. Moltes famílies hi han participat activament i a les activitats d'altres anys com biblioteca, hort, etc, aquest curs també hi podem afegir sessions d'escacs, body-life, capoeira... Segur que qualsevol activitat pot tenir-hi cabuda i pot ser útil en un moment L'AMPA ha continuat gestionant els serveis de transport, acollida, menjador, i s'ha continuat treballant per a què la franja horària de migdia sigui un espai de calma i relaxació. Els nens i nenes han participat activament en les diferents activitats proposades, un recull de les quals ja heu pogut veure. Per exemple, el teatre a infantil i la mostra de les diferents activitats de primària a la biblioteca el passat dia 31 de maig durant la Festa de Primavera.

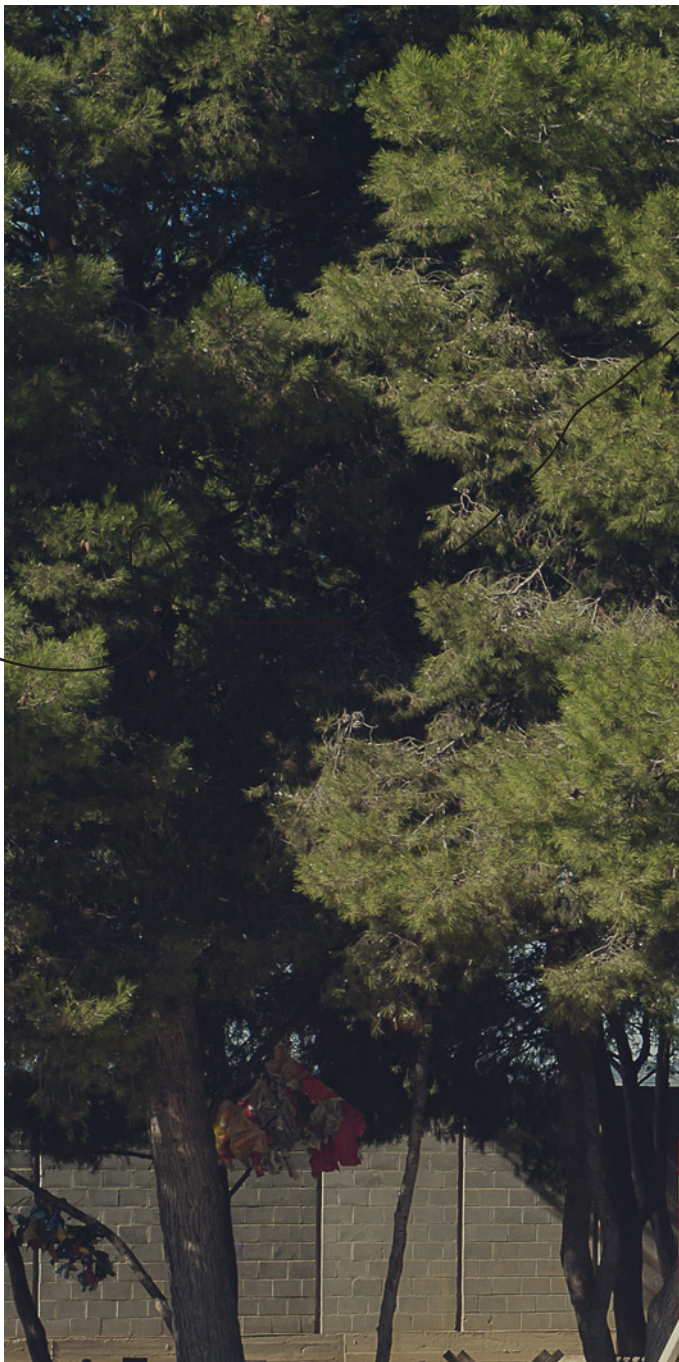
Malauradament, i com anys anteriors, aquest curs ha continuat marcat per les retallades. Des de l'AMPA hem recolzat les accions reivindicatives per fer palès el nostre malestar. Vull destacar d'aquest curs que com a membres d'acampada escolar s'ha donat suport a l'acció "Cap plat buit" per tal de manifestar la indignació que suposa que moltes famílies que complien els requisits per obtenir una beca de menjador no l'han obtingut i que s'està treballant perquè això no es repeteixi. No vull deixar d'agrair a totes i tots que han col·laborat amb el revista la seva dedicació, us animem a participar-hi en els propers números. I un agraïment especial als altres companys i companyes de la Junta, a l'equip directiu i la resta de la comunitat educativa.

Bon estiu a tots i a totes i amb nou curs en perspectiva, que segur serà tan intens i participatiu com el que ara s'acaba.

Gaudiu de la lectura!

Núria Farré Calzada.

Presidenta de l'AMPA de l'Escola Sant Jordi

Disseny i maquetació: Iolanda Sebé - Jordi Sebé

escola
sant jordi
LLEIDA

Partida de Montcada, 22 - 25196 - Lleida
973 24 50 32
ceip-santjordi-lleida@xtec.cat
ampasjordilleida@gmail.com
www.xtec.es/ceip-santjordi-lleida

Edita AMPA Sant Jordi.
Imprimeix: Impremta Coso S.L
DL:L-1653-2010.

ESPORTS SOLE

- Roba esportiva
- Trofeus
- Fitness
- Excursionisme
- Natació
- Uniformes escolars

www.esportssole.com

E-mail: esportssole@gmail.com

pl. Sant Joan, 17 - 25007 LLEIDA - tel./fax 973 237 791

ACADEMIA

FEM BRODATS DE TOTA MENA

FEM BRODATS DE TOTA MENA

VENDA

Articles de regal.

Perfumeria.

Roba senyor, senyora i nen.

Jocs de llit, llençols,
cobrellits, tovalloles, estovalles...

C/ Corts Catalanes, 2 Bis

Telèfon **973 24 61 28**

25008 LLEIDA

Ampatitza't

Estimades famílies i membres de la comunitat educativa de l'escola Sant Jordi, com ja sabeu vivim moments complicats a nivell social, tant a nivell econòmic com de valors (societat individualista, competitiva i poc col·laboradora), tots aquests aspectes influencien en el pensament dels nostres infants.

Des de la junta de l'AMPA, estem convençuts que l'escola pot ser i ha de ser un lloc més per lluitar contra aquesta inèrcia. És per això, que vivim la nostra tasca com un acte de responsabilitat i una motivació constant per trencar aquesta tendència. Nosaltres intentem col·laborar en ficar la llavor als nostres fills i filles de valors com l'associacionisme, el respecte i l'empatia, entre altres.

Són les societats més riques culturalment, les que aconsegueixen ser més justes, i amb més salut democràtica. Aquest és el camí que ens dona ànims per continuar.

És per això que hem vetllat perquè en les activitats que gestiona l'AMPA, i especialment les de migdia, hi pugui haver l'ambient necessari perquè aflorin aquestes emocions, sentiments i valors.

Estem convençuts que l'art, en general, estimula la ment i potencia l'assertivitat, el pensament crític, el coneixement d'un mateix i, sens dubte, la creativitat... Capacitats que faran que els nostres fills i filles circulin per la vida amb més llibertat i autonomia.

Ens agradaria compartir amb vosaltres algunes de les activitats que els nostres infants realitzen i que apunten tot el que hem comentat:

Teatre: eina magnífica i transversal que permet entendre altres mirades, fer aflorar pors i dubtes, potenciar la creativitat i millorar aspectes més formals com l'oratòria, la capacitat de construcció d'un discurs lògic i coherent, i millora l'escriptura.

Curtmetratges: activitat de molt èxit que vàrem fer el curs passat. Amb virtuts similars al teatre, i on s'hi ha de sumar el fet d'acostar-se a la tecnologia, eina motivadora per als nostres infants. També potencia la capacitat d'esforç, ja que per fer 5 minuts de vídeo hem de treballar moltes hores plegats, amb respecte i il·lusió.

L'espai de cuina: on potenciem el gust per una cuina creativa i busquem augmentar el plaer per una activitat tan necessària i diària.

Activitats de joc: com a element de correcció que ens permet visualitzar moltes inèrcies de grups i poder actuar-hi.

Animació: aquest any ens introduïm en el món de l'animació, eina que ha fet que els nens i nenes s'adonin de la duresa de la feina i que els ha fet gaudir a partir d'un gran esforç en la feina.

També des de l'AMPA col·laborem en algunes formacions per als mestres i en les primeres sessions dels tallers artístics en horari lectiu, per tal que els nostres mestres cada vegada puguin tenir més eines per abordar els diferents fets artístics.

Per acabar estem segurs que:

- Tots tenim capacitat creativa. Tal i com diria Truman Capote: "Totes les persones tenen la disposició de treballar creativament. El que passa és que la majoria no ho nota".
- Ser creatiu vol dir innovar i triar un camí nou.
- "Si li hagués preguntat a la gent què volia, m'haurien dit que un cavall més ràpid" Henry Ford.

Ajudem els nostres fills i filles a alimentar la seva ànima.

"El que condueix i mou el món no són les màquines, són les idees" Victor Hugo.

La intel·ligència ens fa lliures.

"Allí on la vida aixeca murs, la intel·ligència hi obre una sortida" Marcel Proust.

L'art també potencia la capacitat d'esforç i treball.

"No és que sigui més intel·ligent, és només que em quedo amb el problema més temps" Albert Einstein.

"La creativitat és el resultat d'un treball dur i sistemàtic" Peter Drucker.

I per acabar, ens ajudeu a millorar? Volem escoltar les vostres opinions, per continuar fent créixer el projecte...

"La pregunta és la més creativa de les conductes humanes" Alex Osborn

La Junta de l'AMPA

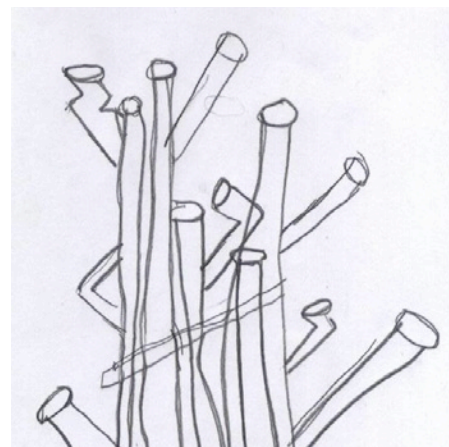
Finestra Oberta a Primària

Aquest mes de maig el Cicle Inicial de l'escola realitza les colònies a la Pobla de Cérvoles. Allí visitem el celler Mas Blanch i Jové, molt modern, i la Vinya dels artistes, un lloc entranyable, diferent... sorprenent. Aquest indret el va somniar en Josep Guinovart, amic dels propietaris que el van fer realitat. És un lloc on es barreja l'olor de l'ametller, del raïm, del timó, de l'herba picada,... amb la de la terra i la visió de diferents obres d'art que ens fan més estimulants la passejada.

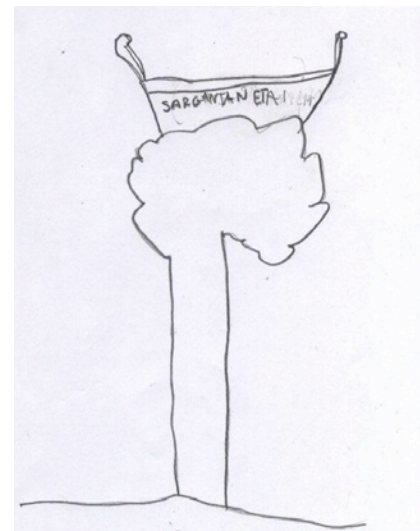
Guaitau les nostres fotografies i com les veiem nosaltres.

L'ORGUE DEL CAMP
Josep GUINOVART
El vent fa sonar aquesta escultura.

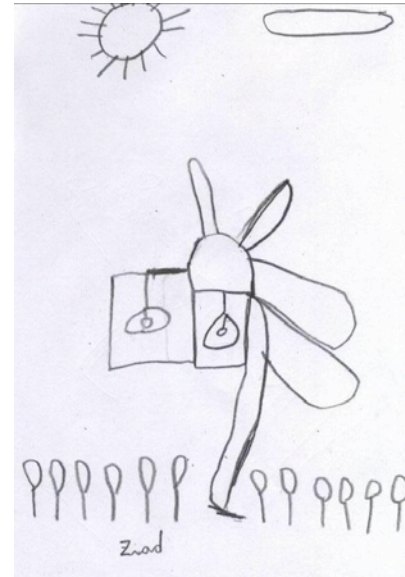
LA SARGANTANETA
Carles SANTOS

El cicle inicial us recomana aquesta sortida. Us agradarà.

**LA LLUM PLANANT
DAMUNT LA TERRA.**
Esteve CASASNOVAS.

CAP DE BOU.
Joan Brossa.

LA PUPUSA

Escola vivencial per a nens i nenes d'1 a 3 anys

Espais de joc i creativitat per a nens i nenes de 2 a 6 anys

10 anys construint sognis

"La curiositat natural i l'experiència vivencial en un espai que educa"

Passatge Premsa, 14
Lleida

675 731 731 - 675 732 732

www.lapupusa.cat

TOSHIBA BusinessCenter

COPIADORAS · ORDENADORES · FAX

COPIADORAS I COPIAS, S.L.

ALCALDE, SOL, 11 BAJOS

25003 LLEIDA

Telf: 973-282773

/Fax: 973-282773

ianua arquitectures

especialistes en restauració i rehabilitació
obra nova i reformes
informes, cèdules
assessorament tècnic

www.ianua.cat ianua@ianua.cat 973.224.330

Col.labora:

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

la cullerada

L'art és una forma d'expressar i transmetre sentiments i idees mitjançant la bellesa i la creativitat i utilitzant la intel·ligència. Abasta un ampli ventall d'activitats, de maneres de fer, de comunicar-se, de viure, de sentir... Podem utilitzar els sons, el cos, els colors, objectes, imatges, paraules... per arribar a interpretar i crear, ja sigui música, dramatitzacions, danses i coreografies, escultures, muntatges fotogràfics, literatura, composicions pictòriques, curtmetratges..., en definitiva per crear autèntiques obres d'art.

El treball artístic activa d'una manera fluida, flexible i amb total llibertat, la percepció, la imaginació, la memòria, el pensament... i els beneficis per al desenvolupament integral de l'infant són excel·lents; estudis científics així ho demostren.

L'art ens ajuda a:

desenvolupar la creativitat. La creativitat és una característica que tots els nens i nenes tenen. Cal aprofitar la poca influència social i cultural de l'infant en les edats més primerenques, ja que aquest fet fa que la creativitat no estigui gens vedada. Cal facilitar-los vivències, maneres d'expressió; cal donar-los eines per tal d'ajudar-los a "volar".

millorar la capacitat de comunicació i expressió. Tot i que habitualment ens comuniquem i expressem utilitzant el llenguatge verbal i escrit, no només hi ha aquestes maneres de comunicar-se. La música, les arts plàstiques, el moviment, una mirada, un gest... poden comunicar moltíssimes coses.

millora la intel·ligència, sobretot la intel·ligència emocional. Poc o molt, totes i tots heu sentit a parlar algun cop del poder que la música té sobre les persones i els animals. Aprendre música ajuda al creixement personal, desenvolupa les habilitats innates, millora la intel·ligència emocional, reforça la capacitat d'autoorganització personal i la memòria, i ajuda al desenvolupament motriu i neuronal. I, molt especialment, educa la creativitat i la sensibilitat. El treball artístic manté en actiu les neurones cerebrals, cosa que facilita l'aprenentatge, exercita la intel·ligència i

afavoreix l'ús de diferents raonaments. Estimula la capacitat de concentració i la memòria a curt i a llarg termini, el sentit de l'ordre i l'anàlisi.

empatitzar i solidaritzar-nos amb la societat. Quan hom es desenvolupa amb l'art, a poc a poc va adquirint una mirada d'allò que ens envolta més oberta. Cal respectar les maneres de fer, les idees sorgides, la diversitat en general... per tant ens tornem més tolerants, ja que desenvolupem habilitats necessàries per conèixer en la multiculturalitat tan present a totes les societats actuals.

fomentar la inclusió dels infants. L'art està obert a tot allò que aportï bellesa... mirant amb una mirada adient les propostes dels infants, i tenint en compte l'estat personal de l'infant i la seva necessitat de transmetre allò que desitja podem descobrir autèntiques obres d'art, i en podem fer protagonistes tothom.

a desenvolupar el treball en equip i cooperatiu. El resultat final de molts treballs artístics com: una cançó, una peça instrumentada, una dramatització, una coreografia, una obra de teatre... és, sens dubte la summa del treball conjunt de tots aquells que hi han participat. La gratificació i pertinença de grup enforteix l'individu.

Aquests són alguns dels beneficis de l'art. Per aquest motiu la nostra escola aposta pel treball artístic des de ja fa molts anys. Per aquest motiu dins l'horari lectiu i no lectiu de la nostra escola hi ha molts moments on l'art hi és present: tallers de llengua (amb l'art de la literatura), en el taller de moviment (l'art del treball del cos), en el taller de dramatització, en el taller d'arts plàstiques, en els tallers interdisciplinaris del parvulari, en les sessions d'educació física i de música... Tot, sempre, amb metodologies actives, on l'alumne/a sigui el protagonista del seu propi aprenentatge.

Volem ser lliures, poder expressar-nos en qualsevol llenguatge, tenir la capacitat per fer-ho i gaudir de la bellesa i el benestar emocional que l'art ens facilita.

Gerard Calderó

PEL FORAT DEL PANY

Itinerari des de l'ermita de Sant Antoni (Ulldemolins. Priorat) fins a la de Sant Bartomeu, per les Cadolles Fondes i el congost de Fraguerau. Tornada a l'ermita de Sant Antoni.

Recorregut senzill per l'extrem nord del Parc Natural de la Serra de Montsant (2002) i dins del terme d'Ulldemolins, anada i tornada des de l'ermita de Sant Antoni i que porta a les Cadolles Fondes, el congost de Fraguerau i, creuant el riu Montsant pel pont penjant, a l'ermita de Sant Bartomeu. El retorn es fa pel mateix camí.

Serra d'elevat simbolisme espiritual, ofereix a través del seu paisatge la petjada de l'activitat humana, lligada a un important patrimoni natural que aplega una elevada diversitat biològica, propiciada per un particular relleu de cingles, barrancs i congostos, juntament amb la confluència de diverses regions climàtiques.

Dades bàsiques:

- Longitud de l'itinerari: Uns 8 km (anada i tornada)
- Cotes: 600 m a Ulldemolins, 700 m a l'ermita de Sant Antoni i 550 m a la de Sant Bertomeu
- Dificultat: poca
- Paisatge divers i ric: un relleu singular amb els seus conglomerats calcaris, afectats per fenòmens erosius com el congost de Fraguerau, i que van inspirar el gran arquitecte Antoni Gaudí.

A l'ermita de Sant Antoni (també de Santa Bàrbara) s'hi accedeix des del pk 35,8 de la carretera C-242 (venint de Cornudella), una vegada passat el càmping Montsant Park i quan es veuen les primeres cases d'Ulldemolins, ens desviem a mà esquerra per un carrer amb un indicador de les ermites. Al final del poble i per pista pavimentada de menys de 4 km s'arriba a Sant Antoni. Abans trobarem a l'esquerra un desviament a l'ermita de Santa Magdalena.

Aquestes dos ermites estan dotades d'àrea de lleure amb fonts naturals, taules i bancs, serveis, jocs infantils i refugi.

Sant Antoni data del segle XV i com a element curiós cal esmentar la campana: una bomba reaprofitada, de les moltes que van caure a la zona durant la Guerra Civil.

Del mateix estil renaixentista i autor que l'església d'Ulldemolins (Mossèn Amigó, fill del poble i rector de Tivissa), és l'ermita de Santa Magdalena (segona meitat del segle XVI). Va treballar també a la catedral de Tarragona.

Les Cadolles Fondes

Entre roques altíssimes arrodonides per l'erosió del riu Montsant es troben aquestes basses i salts d'aigua naturals. Abans queda la font de la Gleva.

"Sant Bartomeu ballador,
que allà a la font de la Gleva,
hi va perdre mig calçó!"

Aquesta ermita es troba en un racó d'extraordinària bellesa al congost de Fraguerau, pas estret que forma el riu Montsant aigües avall d'Ulldemolins.

Edifici d'estil romànic construït a finals del segle XII per l'ermità fra Guerau. Passà a ser propietat de la cartoixa d'Escaladei fins a la desamortització de 1835.

Escuts d'Ulldemolins i de la Cartoixa d'Escaladei a l'ermita de Sant Bartomeu.

Al costat mateix de l'ermita i dins d'una coveta formada per enormes roques caigudes hi ha una petita font.

Sabies que...? Aquestes tres ermites de la Serra de Montsant estan dedicades a patrons de l'orde militar medieval del Temple: Santa Bàrbara, Santa Magdalena i Sant Bartomeu. ~~☺~~

Bibliografia i informació

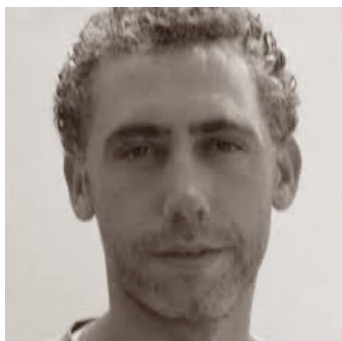
- Les ermites de Montsant. Parc Natural de la Serra de Montsant (2008)
- Natura. Costa Daurada. Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona (2008)
- Serra de Montsant. Excursions del Parc Natural, Jaume Mas. Editorial Piolet (2005)
- Serra de Montsant. Guia itinerària. Rafael Ferré. Centre de Lectura de Reus (1999)
- Altres publicacions del Parc Natural i diverses pàgines web

Família Sabaté Sánchez

Despulla't

CARLES

A finals del mes de febrer, concretament el dia 27, en Carles Alberdi va venir a l'escola a fer un taller d'il·lustració. L'activitat es va fer en horari de migdia i concretament a l'espai de biblioteca. El taller "Dibuix i teatre" va tenir molt èxit.

En Carles va néixer a Lleida l'any 74, és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Ha estat professor d'il·lustració a l'Escola de Belles Arts de Lleida i a l'Escola d'Art de Tarragona i de disseny gràfic i de pintura a l'Escola d'Art i Disseny de Reus.

Ha publicat il·lustracions principalment en l'àmbit publicitari i editorial. És autor de còmics i llibres de contes infantils, també ha fet incursions en l'animació i l'humor gràfic.

Els nens i nenes de primària li fan les següents preguntes:

A QUINA EDAT VAS COMENÇAR A DIBUIXAR? EXPLICA'NS UNA MICA COM VA SER EL PROCÉS.

De ben petit m'agradava dibuixar, com qualsevol nen, però va ser quan tenia uns 12 anys que em vaig adonar que els meus dibuixos agradaven als companys i els trobaven divertits, vaig tenir sort perquè a la meua classe n'hi havia un parell més que també dibuixaven, i això ens animava a parlar de dibuixos, a comparar-los, fer alguna revisteta, intercanviar còmics. Va crear una competència sana que ens animava a dibuixar cada dia millor.

HI HA ALGÚ A LA TEVA FAMÍLIA QUE DIBUIXI?

I tant, el meu pare va ser dibuixant de còmics, signava "Mia Alberdi", i també tinc un cosí il·lustrador força reconegut, en Lluïsol. A casa sempre hem estat envoltats de còmics i quadres, de ben petit el meu pare m'ha parlat d'art com una cosa quotidiana, propera.

HAS TINGUT MESTRES QUE ET VAN AJUDAR A APRENDRE A DIBUIXAR O HAS SIGUT AUTODIDACTE?

A més del meu pare i el meu cosí, vaig tenir un professor de plàstica, en Josep Ramón Granell, que em va animar a seguir dibuixant i em va oferir algun encàrrec remunerat, va ser una sort i una influència molt decisiva en el meu futur.

A L'HORA DE DIBUIXAR, UTILITZES ALGUNA INSPIRACIÓ? Normalment necessito estar tranquil, escoltar música relaxant, treballar en un espai propi que estigui ordenat, però de vegades també m'emporto la llibreta a un concert de música animada i em poso a dibuixar en un racó, aleshores em surten uns dibuixos que sembla que els hagi fet algú que no sóc jo!

QUIN TIPUS DE DIBUIX FAS?

Si són per feina, els que em paga alguna editorial, acostumen a ser humorístics, molt expressius, sintetitzats, si els faig perquè vull o per regalar acostumen a ser més realistes i poètics.

QUÈ T'AGRADA MÉS, IL·LUSTRAR LLIBRES O DIBUIXAR CÒMICS? M'agradaria fer més còmics, el problema és que fer un còmic llarg suposa moltes hores de feina. Últimament no paro de pensar en fer un còmic amb un relat que vaig escriure. Si el vaig fent durant estones lliures potser el tindrè enllestit en un parell d'anys.

VAS VENIR A FER-NOS UN TALLER QUE ES DEIA "DIBUIX I TEATRE". QUINA RELACIÓ TÉ PER TU EL TEATRE I EL DIBUIX? Dibuixar un personatge és donar-li vida i personalitat pròpia, s'ha de moure coherentment tal com un actor es mou representant un paper determinat.

QUAN VAS DECIDIR QUE ET VOLIES DEDICAR A DIBUIXAR?

Quan era jove em pensava que això seria impossible, ho vaig anar aconseguint a poc a poc i ara veig que, encara que en un futur treballi d'una altra cosa, el dibuix i l'art sempre m'acompanyaran.

TREBALLES D'UNA ALTRA COSA A PART D'IL·LUSTRADOR?

Sí, també faig unes hores de profe al col·legi Lestonnac.

ET VA AGRADAR VENIR A FER EL TALLER A LA NOSTRA ESCOLA?

Va ser fantàstic, en aquesta escola hi vaig fer de monitor i tallerista i en tinc molts bons records, va ser la primera feina que vaig tenir en acabar la universitat i hi vaig aprendre moltes coses, també vaig fer-hi bons amics, una abraçada per a tots i totes! 🙌

C

DE
CARLES

Famílies amb opinió

Records del Sant Jordi

Ens situem cap a començaments de l'any 2005, que va ser quan vam començar a parlar seriosament sobre l'escola a la qual aniria la nostra filla, l'Èlia. El projecte educatiu i l'equip de mestres ens agradaven. També la familiaritat de l'escola, atès que era, i és, una escola d'una línia. Evidentment, no teníem la sort que ens toqués per zona, però sí la sort que aquell any el nombre de germans/es no era molt elevat. Malgrat això, hi havia més sol·licituds que places, però ens vam arriscar i vam ser una de les famílies que va entrar a l'escola. Famílies? Sí, ho dic bé, famílies. I ho dic així perquè ara penso que no solament va ser la nena la que va entrar a P3 sinó, d'alguna manera o altra, tota la família.

Són molts els records de tot aquest temps, perquè han estat moltes les vivències a l'escola. Penso que no és l'objectiu d'aquest escrit enumerar-los ni tampoc resumir els fets puntuals i/o col·lectius que ens hagin pogut passar. El que voldria, però, és dir-vos què és el que jo crec que perdurarà a la nostra memòria del Sant Jordi d'aquests anys que hem passat com a família.

Des del començament, el Sant Jordi enganxa. És per la seva familiaritat, per com cuiden i estimen els nens i nenes a infantil. Sempre acompanyats. Els més grans, els de sisè, acompanyen els més petits a l'autocar del "cole". Fiquen en pràctica la responsabilitat i el compromís après, a poc a poc, durant tota la primària. És com si es tanqués un cercle. Aquest és solament un dels signes de la feina i compromís de l'equip de mestres per l'educació i el foment de valors. Aquests valors: solidaritat, responsabilitat, respecte, saber i voler compartir, convida, el treball cooperatiu i en equip, entre d'altres, són la bandera del Sant Jordi i, a la vegada, pilars fonamentals per als nens i nenes que han de formar la societat del futur.

Si hagués d'esmentar un altre actiu o valor pel qual hem hagut de fer pinya i lluitar (tothom) durant aquests últims anys, aquest seria el de la defensa de l'educació pública de qualitat. L'Acampada escolar va ser un esdeveniment que va superar totes les nostres expectatives. Va ser un èxit de participació i de fer sentiment "Sant Jordi". Malgrat tots els esforços, les retallades a l'educació pública van continuar (adéu a la sisena hora, increment de les ràtios d'alumnes per aula, menys professorat...). Ara bé, penso que ningú dels que van viure aquells moments va tenir després un sentiment de fracàs, sinó tot el contrari: ens vam fer escoltar a tots els nivells i es va crear un corrent reivindicatiu important.

Relacionat amb tot el que he esmentat, una altra idea clau amb què em quedaria d'aquests nou anys és que "el Sant Jordi convida tothom a participar"... i cada vegada hi ha més famílies que s'enganxen. La implicació en l'escola fa crear un sentiment de pertinença, que és més gran quan més t'hi impliquen. Amb això, la nostra escola està al capdavant. Sempre ens hem sentit convidats a col·laborar i participar en diverses activitats: biblioteca, contacontes, acompanyament dels nens i nenes en sortides, preparació de festes, conferències, tallers, revista i altres. Però últimament hi ha hagut ganes de més, de molíssimes coses més, i per això es va endegar el Banc de Famílies. Així tothom pot oferir el seu temps a l'escola per a fer tasques que l'escola pot necessitar en un moment determinat. Pares i mares, voleu tenir més records del pas dels vostres fills per l'escola? records diferents i més perdurables? Si és així, impliqueu-vos, col·laboreu, participeu, la qual cosa farà créixer el vostre sentiment de pertinença i no que solament siguin els vostres fills i filles els que van a l'escola, sinó també vosaltres.

En el terreny més personal, l'haver estat membre de la Junta de l'Ampa durant sis anys (dels quals tres com a president), ha enriquit el meu sentiment cap al Sant Jordi. Ara, vist des de la perspectiva que ja fa un temps que em vaig desvincular, ho veig com si jo hagués anat a aquesta escola com un alumne més. La Junta de l'Ampa és una labor totalment altruista, on s'han de prendre decisions, invertir el teu temps personal per assistir a reunions, fer negociacions, donant suport a l'escola..., però la perspectiva que es té de l'escola és diferent. I el que és també important: el record que en queda és molt positiu. Animeu-vos a participar!

Iolanda Sebé
Fotógraf
iolanda@sb-sebe.com
www.sb-sebe.com
696 713 707 hores concertades

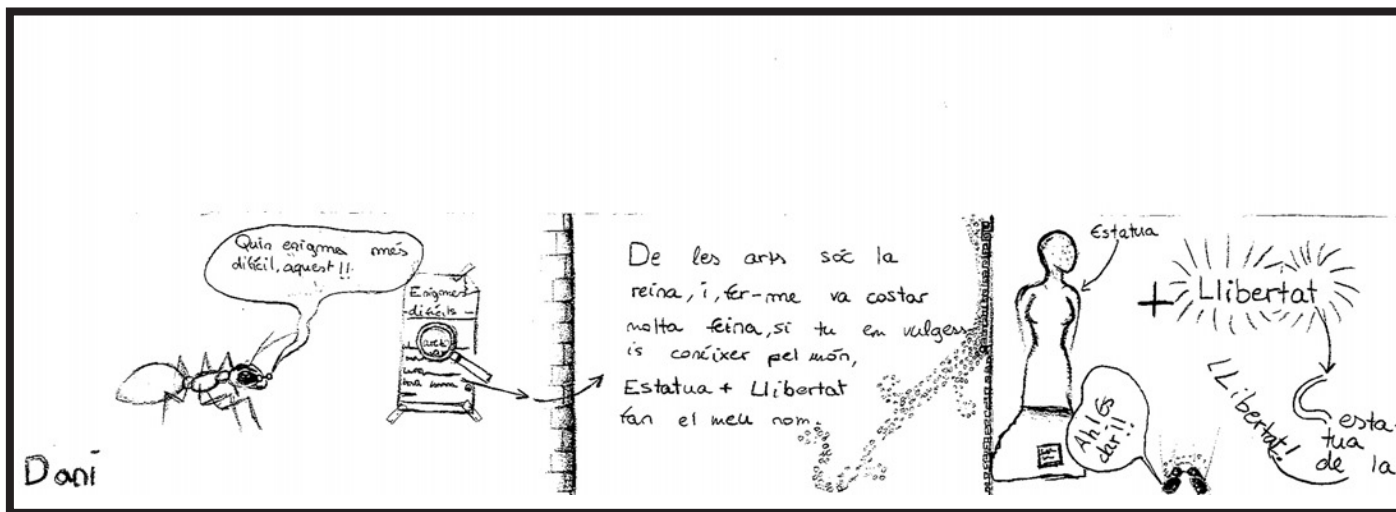
.....
INSTANTS PER SEMPRE
.....

----- click! -----

Han passat nou anys i ara la nostra filla marxa del Sant Jordi. Marxem tota la família. Aquella escola per la qual ens havíem de decidir i arriscar l'any 2005 ha valgut la pena. Hem estat molt ben cuidats, hem après molts coneixements i viscut moltes emocions. Hem estat com en família, una gran família. No marxem molt lluny. Anem cap al Manuel de Montsuar. Crec que no cal dir adéu, ja que ens continuarem veient. La gran majoria dels que us quedeu (quina sort!), a poc a poc fareu cap a l'institut. Allà torna a començar un nou cicle. Tenim la confiança que continuarem dintre de la gran família. Per tant, una forta abraçada i fins aviat. ~~☹~~

José Antonio Martínez
(pare de l'Èlia)

vinyetes
vinyetes

El convidat

KEN ROBINSON

Sir Ken Robinson (Liverpool, Anglaterra, 4 de març de 1950) és educador, escriptor i conferenciant. Es va doctorar per la Universitat de Londres l'any 1998. Més tard va ser nomenat pel govern anglès president del Comitè Consultiu Nacional de Creativitat i Cultura en l'educació, on va realitzar la investigació més rellevant fins al moment sobre la importància de la creativitat en l'educació i l'economia, anomenada "Informe Robinson". És considerat un expert en assumptes relacionats amb la creativitat, la qualitat de l'ensenyament, la innovació i els recursos humans. A causa de la rellevància de la seva activitat en els camps esmentats, especialment en relació amb la necessitat d'incorporar classes d'art al currículum escolar, va ser nomenat Sir per la reina d'Anglaterra, Isabel II, l'any 2003.

Tot seguit us mostrem un recull de les tesis del convidat d'aquesta edició de la revista. Han estat extretes de la conferència TED (Talent en l'Era del Coneixement) que Ken Robinson va oferir l'any 2006 a Monterey (Califòrnia). La conferència portava per nom *Maten els escoles la creativitat?*

Començava així...

"Paul McCartney odiava la música quan anava a l'escola. El mateix rebuig va sentir el guitarrista dels mítics Beatles, George Harrison. I a l'Elvis Presley li van negar l'entrada al club de cant de la seva escola. Van passar per l'escola i ningú va detectar que tenien talent per la música.

Pel contrari, la mare d'un nen que amb sis anys caminava amb les mans va animar l'aptitud natural del seu fill i el va inscriure en un gimnàs. Podia haver-li dit que deixés de fer tonteries, però no ho va fer i pel contrari el va encoratjar a seguir endavant. Aquell nen és Bart Conner, l'atleta més premiat de la història de la gimnàstica masculina dels EUA.

Continuava després exposant les seves tesis... aquí teniu un llistat de les idees que ens han semblat més interessants:

"És falsa la idea que el talent és propietat exclusiva d'uns quants privilegiats. TOTS TENIM TALENT. El punt d'inflexió és quan estimes allò que fas. El talent té a veure amb descobrir aptituds naturals i potenciar-les activament". Tinc el convenciment que la majoria d'adults no tenen ni idea de quins són els seus talents, que dediquen les seves vides a treballs que potser els semblen interessants, però no senten passió.

Cal potenciar la diversitat en l'autorealització, perquè l'única manera de descobrir talents és pensar de forma diferent. L'educació hi juga un paper fonamental, encara que no l'únic.

Els nens d'ara faran treballs que encara no estan inventats. Perquè les economies prosperin necessitem persones que pensin de forma creativa i entenguin els valors culturals. Potenciar la creativitat ajudarà a generar idees originals amb un gran valor social i econòmic

Necessitem professors que no només siguin capaços d'ensenyar coses, sinó que DEIXIN ALS NENS ESPAIS PER CONREAR EL SEU TALENT. Cada persona aprèn de manera diferent, per això és important la forma d'ensenyar. Ha arribat el moment de finançar el talent.

Tots naixem amb un immens talent natural, però les nostres institucions, especialment l'educació, tendeixen a sufocar-ne molts i el resultat és que estem fomentant un desastre humà i econòmic.

L'ésser humà té una immensa creativitat des de la infantesa, l'efecte que l'educació té sobre aquest potencial creatiu és devastador, actua com un procés negatiu que mata la creativitat. Vostès probablement a l'escola van ser allunyats amablement d'aquelles coses que els agradaven amb l'argument que mai aconseguirien una feina fent allò.

Moltes persones de gran talent, gent brillant i molt creativa, pensen que no serveixen, perquè aquelles coses en què eren bons a l'escola no es van valorar (música, art, dansa...) o són actualment estigmatitzades.

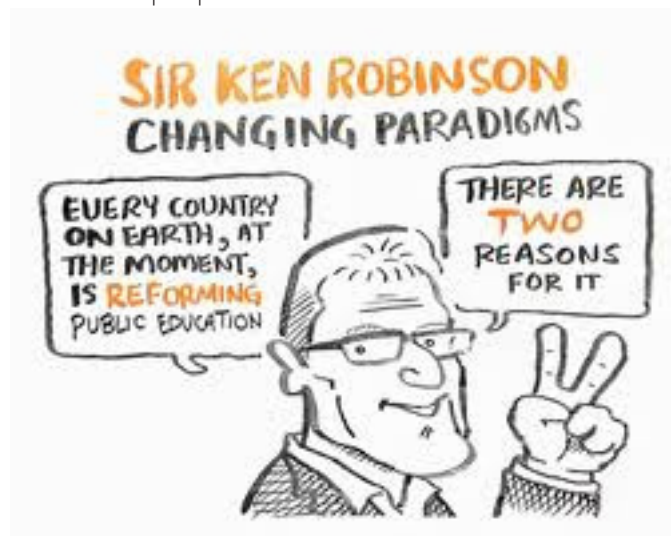
ECOLOGIA HUMANA: aquella sobre la qual es comença reconstituir la nostra concepció de la riquesa de la capacitat humana. El nostre sistema educatiu ha minat les nostres ments de la mateixa manera que traiem els minerals de la terra, per a la nostra comoditat particular, i això per al futur ja no ens servirà.

Hi ha tres temes relacionats amb l'EDUCACIÓ :

- 1 L'extraordinària evidència creativa de l'ésser humà.
- 2 Ningú sap què passarà en un futur, ni tan sols en un futur immediat, i no obstant això estem formant i educant els nens i nenes per a aquest futur.
- 3 L'extraordinària capacitat que tenen els nens per innovar i com s'està desaprofitant aquest talent.

Sabem tres coses sobre la INTEL·LIGÈNCIA :

- 1 És diversa: ens representem el món de totes les maneres amb què l'experimentem (visualment, auditivament, fins i tot, en relació al moviment).
- 2 És dinàmica: el cervell no està dividit en compartiments. Tot ell interactua per crear, exposar i imaginar. Altres, més ràpids, més curts, menys perdurables i menys previsibles.
- 3 És distintiva: ens hem de moure per pensar.

El nostre sistema educatiu va ser inventat per donar resposta a la societat industrial, on les disciplines relacionades amb la creativitat (música, pintura, art...) tenien poc sentit, ja que eren poc productives en el camí d'esdevenir un operari industrial. Per treballar a les fàbriques, no calia ser músic, per aquest motiu aquesta disciplina era infravalorada pel sistema educatiu. Avui dia ens cal repensar el concepte d'intel·ligència, anant més enllà de la intel·ligència acadèmica.

El sistema educatiu manté l'àmbit artístic en el lloc més baix de valoració, en lloc de la seva cúspide. La creativitat és tan important com altres assignatures.

El sistema educatiu pretén reproduir professors universitaris. Si no estàs preparat per equivocar-te, mai podràs fer res original. Els nens són creatius i no els importa equivocar-se, s'atreveixen fins i tot amb allò desconegut i després segueixen a una altra cosa. Però el sistema educatiu els mata la creativitat, perquè no s'hi admet l'error. Tot el sistema està basat en la prohibició i la correcció de l'error.

Als nens els eduquem de cintura cap amunt, i només un costat del cervell. La nostra tasca amb els nostres infants és educar la totalitat del seu ésser, perquè puguin enfrontar-se a aquest futur incert i canviant.

Potser alguns us preguntareu el perquè de la tria d'aquesta conferència. La raó recau en intentar demostrar i comprendre com és d'important la presència de l'art a l'escola, en totes les seves vessants, expressiva, representativa, emotiva i fonamentalment creativa. Davant d'un món canviant com és l'actual, on no podem preveure, ni tan sols imaginar-nos l'esdevenir, ens sembla interessant el discurs del senyor Ken Robinson, que justifica la presència de l'art en l'àmbit escolar amb la idea de potenciar en els infants la creativitat per tal que tinguin en el futur capacitat per adaptar-se a una societat canviant, ja que aquesta és l'única certesa que tenim, que en el futur els "tempos" seran uns altres, més ràpids, més curts, menys perdurables i menys previsibles ~~☹~~

Marta Ceron

Finestra Oberta Parvulari

LA DIADA DEL TEATRE.

Equip de mestres i nens i nenes de parvulari

Lo nuestro es puro teatro

Aunque le quitemos fuego llamándole dramatización. Aunque sea más corto y más sencillo que otros. Aunque se parezca más a un juego que a otra cosa. Aunque se represente en la escuela y los actores tengan cuatro o cinco años. Aunque esté desprovisto del boato que acostumbra rodear el teatro de los grandes escenarios.

Y digo que es puro teatro porque lo veo brillar como al mejor diamante, con sus argumentos hechos de trozos de cotidiana belleza, con sus gestos acabados de estrenar, con sus miradas curiosas, con sus balbuceantes palabras, con su primitivo fingir.

Text extret del llibre El piso de abajo de la escuela de M. Carmen Díez Navarro.

I així és com vivim la diada del teatre i tots els preparatius i activitats que s'esdevenen al seu voltant. Vivim el teatre amb emoció, amb l'emoció que comporta pensar quina obra dramatitzarem, amb l'emoció que sentim a l'imaginar en la pell de quin personatge podríem estar, amb l'emoció que es desprèn al pensar que al final ens exposarem a la mirada dels altres.

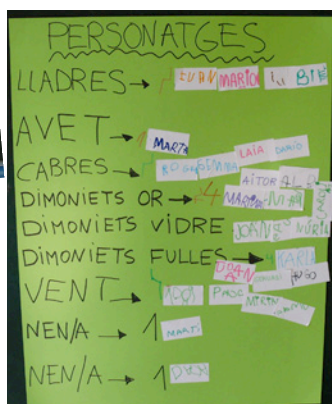
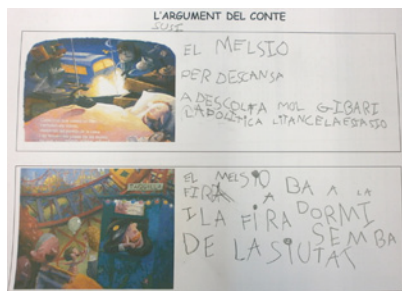
Per això tenim molt clar que ens agrada fer teatre, perquè:

HO FEM AMB ELS AMICS I AMIGUES.

ENS VEUREM A VEURELS
GRANS. A VEURELS

PODEM VEURE LES OBRAS DE
LS GRANS.

PODEN VEURE COM HEM
ASSAJAT
PODEM TRIAR EL
PERSONATGE.

MELCIOR	EDGAR
POLÍTICA	JOANA
DOCTORA	SUSANA
3 NENS/NENES QUE JUGUEN AMB EL TREN, PORTEN TAULA I CUINETES I ES PASSEN LA CARTA.	PAU ARNAU MA. ABRIL
3 NENS/NENES AMB CAVALL	ARES, DANIEL, DANIELA
4 NENS/NENES PASSEJANT AMB GLOBUS	ARNAU ME, NOE FATIMA, ALEX
PALLASSO	YLENIA
BANDA MÚSICA	TXELL, DAVID, AINA, BIBIANA ARNAU B, ELOI, AHANDA
SENYORETA	IVETTE

El procés previ a la representació ens ofereix un ventall d'activitats que engloben continguts de totes les àrees d'aprenentatge.

Llegim i escoltem diversos contes i, després de decidir quin d'ells dramatitzarem, els més grans del parvulari n'escrivim l'argument.

LA MAMA HO VEU PER
L'ORDINADOR PEL BLOC
I LA EXPLICEM EL QUE FAX

Una vegada tenim l'obra, hem d'escollir els personatges. Aquest és un dels moments més importants i de més expectació. És molt interessant veure quin paper escull cada nen i nena. Sempre hi ha aquells i aquelles que volen ser els protagonistes, o els que s'apunten als personatges que actuen en grup. A vegades hi ha petites frustracions perquè el personatge en qüestió ja ha estat escollit i els nens i nenes han de replantejar la seva decisió.

Així és com els escollim. Primer ho fem a la pissarra digital i després confeccionem un mural entre tots.

A partir d'aquest moment tot es va vestint de teatre.
El Gerard ens ajuda amb la música, l'escoltem, la dramatitzem, caracteritzem els personatges.

Creiem que és un bon moment perquè els nens i nenes coneguin estils musicals diversos i autors variats. Ritmes, matisos i colors musicals diferents, que fan augmentar el seu plaer per diversos estils, poc convencionals. L'escola ha de ser un lloc de descoberta i per això també ens agrada contribuir i augmentar el seu gust musical.

Amb el Joan Ramon fem diversos jocs psicomotrius que ens ajuden endinsar-nos, encara més, en la temàtica de la història.

Confeccionem disfresses, pensem vestuaris i preparam l'atrezzo que tant ens ajuda en la simbolització

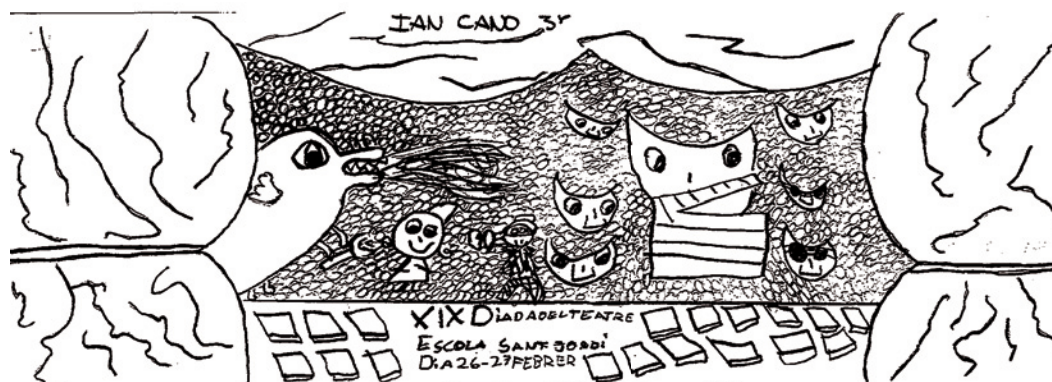
També comencen els assajos, primer en petit grup i després tots junts.

Paral·lelament, a l'aula, escrivim i dibuixem per acabar creant el cartell que anuncia el dia, l'hora i el lloc de la nostra actuació, esperant que ens vingui a veure força gent. Sabem que els altres hauran d'escollir entre la nostra representació i una altra, per això volem fer un cartell molt vistós, que cridi l'atenció.

Els nens i les nenes de cicle mitjà fan dissenys per l'entrada i l'equip de mestres votem la que més ens agrada. Després es reparteix una entrada a cadascú de manera que podem escollir quines obres anirem a veure durant la diada.

Finalment arriba el gran dia i a l'escola hi ha una ebullició de tota mena de sentiments. "Jo tinc ganes de veure la tata que la seva obra fa riure", "és que jo tinc molta vergonya!", "doncs jo estic molt contenta però una mica nerviosa". Ja esteu tots i totes maquillats?...

... silenci a la sala, l'espectacle és a punt de començar!

Sona la música i entren a escena els nostres petits actors i actrius que, com qui no vol la cosa, s'exhibeixen davant els altres, cadascú a la seva manera, amb més o menys tímidesa, a més o menys espontaneïtat. I els altres, els que estan asseguts a l'altra banda, es mostren respectuosos davant els seus companys i companyes, amb la mirada expectant i la cara plena d'il·lusió.

Els actors, les actrius i el públic, junts per formar part d'aquest esdeveniment col·lectiu que ens ajuda a conèixer-nos una mica més els uns als altres, a apropar-nos, a compartir afectes i a emocionar-nos.

I... més enllà del treball que culmina amb l'esperada Diada del Teatre, podem observar com a través del joc (al racó de joc simbòlic, al de disfresses, al de titelles, a les estones de pati, etc.) diversos nens i nenes s'agrupen de manera lliure per preparar petites dramatitzacions que després ens volen mostrar, i això ens posa la pell de gallina. Tenim el convenciment que a través del teatre i de moltes altres disciplines artístiques ajudem al desenvolupament integral dels nens i nenes, per això creiem que és necessari abordar aquesta àrea des de les escoles, on tradicionalment s'ha donat valor a activitats més acadèmiques i mecàniques.

Perquè tenim molt clar que ens agrada fer teatre i sabem explicar com ens sentim:

-CONTETS

AMB DESIGOLLETES A LA PANXA

NERVIOSOS

ALEGRES
TENIM MOLTA VERGOÏYA

IL·LUSIONAIS

ELS ALTRES PENSEN QUE
HO FEM MOLT BÉ

Però també ens agrada fer de públic, perquè:

PODEM VEURE LES ALTRES
OBRES

ITAMBÉ ELS ANYS D'ALTRES
CURSOS

PODEM VEURE ELS NOSTRES
GERMANYS I COSINS

ENS AGRADA ESCOLTAR

JA ESTEM TRANQUILS.

SOMRIURES I RIALLES.

GERARD CALDERÓ

Hola estimats lectors. Em presentaré, em dic Gerard Calderó, sóc mestre d'educació musical i m'agradaria explicar-vos què significa per a mi l'educació musical a preescolar, especialment a 2n cicle. No us penseu que sóc un gran pedagog ni que llegint aquest article trobareu la veritat absoluta sobre l'educació musical a preescolar, només pretenc transmetre-us el que els meus alumnes m'han ensenyat: SOMRIURES i RIALLES.

No penso explicar-vos quins són els aspectes primordials a treballar a preescolar dins l'àmbit de l'educació musical, crec que no sóc la persona més indicada per fer-ho, però sí que us puc explicar com aconseguir aquests somriures i rialles.

Des del primer moment que entro a l'aula intento que en aquesta hi hagi un bon clima, que els/les alumnes es desinhibeixin, que col·laborin, que cooperin però sobretot que participin (cadascú com bonament sàpiga) gaudint de les possibilitats artístiques i musicals que ens ofereix l'àrea.

La classe de música procuro que sigui un espai "màgic", ple de cançons especials, de danses acuradament escollides, d'històries fantàstiques plenes de música i de personatges exòtics. Un espai ple de sons però també de silenci, d'instruments sonors i silenciosos, de disbauxa i calma. Un espai on no sé sap mai què passarà, qui serà l'artista o qui serà el públic fascinat. Un espai on pot passar de tot, on a tothom li tocarà alguna vegada fer quelcom peculiar, on ens marxen les vergonyes, on ens transformem en artistes per uns instants i on tothom cal que es respecti perquè el que cadascú crea és per molts motius: especial. Un espai, en definitiva, ple de somriures i rialles.

En aquestes edats tan baixes, els/les alumnes tenen una ment tan oberta i flexible que només cal que els deixis fer i ells/es creen i improvisen. I crec que aquesta qualitat cal explotar-la i no, com molts cops es fa i en molts llocs passa, a poc a poc anar-la acotant fins fer-la fonedissa.

I potser ara algú de vosaltres es pregunta: en aquest espai ple de sorpreses, de màgia, de personatges misteriosos, de sons exòtics... no queda la música en un terme secundari??? No, de cap manera!!! Tot al contrari, és la música que crea aquest ambient i aquest clima. A través de les instrumentacions, de les cançons, de les danses, de les audicions, de les dramatitzacions, dels exercicis de moviment i ritme..., a través de tots aquests aspectes musicals arribem a crear aquest ambient màgic en el qual no hi manca ni el joc (metodologia fonamental per l'aprenentatge de qualsevol assignatura i de la mateixa vida) ni aquests gratificants. ~~CB~~

SOMRIURES I RIALLES.

papallones

tortugues

2n

3n

4t

5è

CARA A CARA

Salutacions a tothom. Per elaborar el CARA A CARA d'aquest exemplar hem estat conversant la Lucia, l'Èlia, el Pau, el Martí, l'Albert i l'Adrià de sisè i el Dani, la Merli, la Sara, el Gerard, el Marc, la Júlia, el Max i el Jordi de cinquè. Qualsevol introducció és baldera. Aquest és un resum de tota la saviesa que destil·len els nostres fills i filles, que és immensa. Només cal donar-los veu i impregnar-nos de la seva passió... Gràcies.

1-Hola a tots i totes. Sabeu per què estem aquí? De què volem parlar?

Sí... Sobre l'art, de l'art que fem, per la revista.

2-Vosaltres creieu que feu art a l'escola?

Sí! Molt! El teatre, els tallers artístics, tallers de Llengua, ràdio, còmics, a les activitats del migdia, música. I amb la Mari-ona Video-Art que és superguai!

Però en podríem fer més!...

3-El Gerard opina que en podríeu fer més? Tots penseu igual?

Sí, perquè a Cicle Inicial fan Plàstica i nosaltres no...

En fem a Tallers Artístics. Si hem de fer algun mural per l'escola ens saltem els Tallers Artístics abans que alguna altra assignatura...

Jo penso que podríem fer més art, si en féssim més potser ens agradaria més venir a l'escola.

Sí, però jo conec escoles que no fan Tallers Artístics, Tallers de Llengua. És un privilegi poder fer-ne. Com a molt fan Música i fins i tot, de vegades, se salten l'hora del pati per poder fer Plàstica...

Jo conec un nen que a la seva escola la mestra sempre els hi posa exàmens a l'hora de Plàstica.

Però si el nostre professor no hi és o està malalt ens saltem els Tallers Artístics i fem Mates tota la tarda. De Mates ja en fem cada dia, en canvi de Tallers Artístics només una vegada a la setmana...

Potser podrien desdoblar Plàstica o Teatre amb altres assignatures...

4-Algú ha anomenat el Ministre d'Educació. Sabeu que ha dictaminat en la nova llei eliminar o reduir molt les matèries de Música i Plàstica? Què us sembla això?

Malament! No té sentit! Per poques classes que ens podem expressar i que tenim dret de fer allò que ens agrada!...

No té dret a treure'ns-ho perquè això també és un benefici educatiu al llarg de la vida.

Amb l'art és com si t'introduïssis en un Univers perquè pots inventar el que et doni la gana, pots ser lliure amb els teus pensaments. I això és el que em va posar més trist quan em vaig assabentar que el Wert volia prohibir aquestes matèries. Si ens traguessin l'art aquesta escola es quedaria sense vida i, si en volguéssim fer, ens hauríem d'apuntar a una acadèmia pagant.

Aquest senyor prohibint l'art potser t'està prohibint que tinguis un futur, que facis allò que t'agrada si, per exemple, t'agrada la música.

5-Si poguéssiu fer alguna cosa per convèncer aquest senyor ho faríeu? I ho faríeu mitjançant l'art?

Sí! Perquè què és més poderosa una persona que mana una cosa o milions i milions de nens que en volen dir una altra? Jo faig música i el que podríem fer un dia, en alguna plaça o algun altre lloc és cantar-li un munt d'escoles una cançó i fer-li arribar per e-mail, o un vídeo, o per You-Tube...

6-Vosaltres creieu que podeu expressar moltes coses mitjançant l'art?

Sí! Per què ho han de retallar encara més quan amb la Música i la Plàstica podem aprendre moltes coses... Per exemple, si fem un dibuix el pots traslladar a llengua Catalana i dir el que hem fet, què expressa, les emocions que has ficat en aquell dibuix...

Té raó, amb un dibuix ens podríem expressar i potser ens relacionaríem millor amb els mestres i amb les altres persones...

7-Vosaltres creieu que mitjançant l'art podríeu enriquir totes les altres coses que feu a l'escola?

Sí! Jo penso que, per exemple, es podria fer art en Anglès, perquè si dibuixes una muntanya i un riu i, al costat, una casa, pots aprendre com es diu muntanya, riu i casa en anglès...

També podríem fer totes les assignatures normals amb una mica d'art, per exemple aprendre a sumar dibuixant, que és una cosa que normalment no es fa.

8-Us sentiu artistes en algun moment a l'escola o fora de l'escola?

Sí. Depèn de les activitats...

El Dani i jo fem dibuix perquè ens agrada molt i creiem que ens surt bastant bé.

Jo faig música fora de l'escola, toco la bateria, i quan estic a classe em sento bé per poder-ho fer.

9-Si haguéssiu de definir l'art o enumerar-ne algunes qualitats, com ho faríeu? Què significa per a vosaltres?

Una font de creativitat. Una cosa divertida. Una manera d'expressar-se. Una cosa lliure, et dona llibertat. Una cosa entretinguda. Màgica. Bonica. Desfogar-se. Abstracte. Fantasia...

10- Què té a veure l'art amb la fantasia?

Que pots fer lo ideal... i no et diuen res...

Amb l'art dones color a la vida, no és tot estricte, estricte, estricte. És més lliure, et pots expressar, pots imaginar el que vulguis.

11- Quan feu art, què considereu que esteu aprenent?

Tot, a partir de l'art es pot fer absolutament tot. Les matemàtiques, encara que no ho sembli, també tenen alguna cosa d'art. Per dissenyar molts monuments de la Terra han fet falta les Mates...

12- Us agrada pensar més la vostra pròpia obra o que us la proposin els mestres?

Pensar nosaltres, perquè així som lliures.

Això és que t'obliguin a fer una cosa.

Potser un mestre ens pot marcar l'obra, però nosaltres podríem fer propostes per canviar alguna cosa, però si ens ho marquen tot, no seria divertit.

És millor pensar per tu mateix.

Retrat

Joana Raspall i Juanola

EL RETRAT : JOANA RASPALL I JUANOLA

Aquest curs ens va deixar al desembre la Joana Raspall a l'edat de 100 anys, és per això que hem pensat dedicar-li el retrat d'aquesta revista.

Les nenes i els nens de primer l'hem coneguda molt bé tot i que no l'hem vist mai personalment. Al parvulari ja havíem après algun poema seu. Quan vam tenir notícies de la seva mort, la Mercè ens va proposar llegir i aprendre poemes seus. Així, hem llegit "La bicicleta", "Gener", "El cargol", "La rosa", "Ofertiment", "Reunió d'amics"... i molts més que ens va preparar en un llibret per llegir abans de Nadal.

Hem llegit i escrit sobre la seva vida:

Va néixer l'1 de juliol de 1913 a Barcelona, però als 3 anys la família se'n va anar a Sant Feliu de Llobregat. Va anar a l'escola de Sant Feliu però quan tenia 11 anys va anar a estudiar 1 any a França, a Perpinyà, allà estava interna, la seva mare era francesa i volia que aprengué el francès, però només hi va estar un any perquè es va quedar sense pare.

Quan va tornar va continuar estudiant comptabilitat i als 14 anys ja començava a escriure sempre en català. Li agradaven molt els llibres, per això va voler estudiar a l'escola de bibliotecàries. Allí va tenir els millors professors com el poeta Carles Riba. Quan va acabar aquests estudis va fer les pràctiques a la biblioteca de Vilafranca del Penedès i més tard hi va treballar fins que es va acabar la guerra. Li agradava molt la seva feina perquè li permetia llegir, recomanar llibres, explicar contes, escriure...

Durant la guerra civil va salvar, juntament amb la seva companya de la biblioteca, un camió ple de llibres en català perquè no els trobessin els soldats, els van recollir i els van portar a la Biblioteca de Catalunya que estava a Barcelona. Escrivia a diferents revistes de la seva comarca, en una va liderar una campanya per demanar una biblioteca infantil per Sant Feliu de Llobregat perquè no n'hi havia a la seva ciutat. La Joana de molt jove va començar a guardar paraules, cada cop que n'aprenia una de nova o li cridava l'atenció, l'anotava i en feia un recull. Aquestes paraules després entrarien a formar part dels diccionaris que va escriure. També escrivia poemes, contes, teatre, de vegades ho publicava a les revistes del seu poble o comarca, altres les presentava als Jocs Florals o altres premis literaris. I sovint rebia algun premi.

Després de la guerra va treballar d'administrativa, però es va casar i va tenir 3 filles i un fill. El seu marit era metge i a partir d'aquell moment l'ajudava en la consulta. També impartia classes de català a casa seva, ja que era una gran coneixedora de la llengua catalana. Ella però no parava d'escriure i sempre en català, en aquella època sovint, d'amagat.

Quan les seves filles i fill anaven a l'escola es va adonar que a l'escola només els ensenyaven poesies en castellà, per això es va animar a escriure sobretot poemes. Ella volia apropar la poesia en català a tot el jovent. Va ajudar a crear premis i concursos de poesia.

Participava fent de jurat a diversos premis, feia xerrades, recitava poemes, i sobretot escrivia molt. Li agradava molt anar a les escoles i biblioteques i parlar dels seus poemes, recitar-ne o escoltar nenes i nens com els llegien o recitaven. Va morir el 4 de desembre de 2013 a Sant Feliu de Llobregat just l'any que se celebrava el seu centenari.

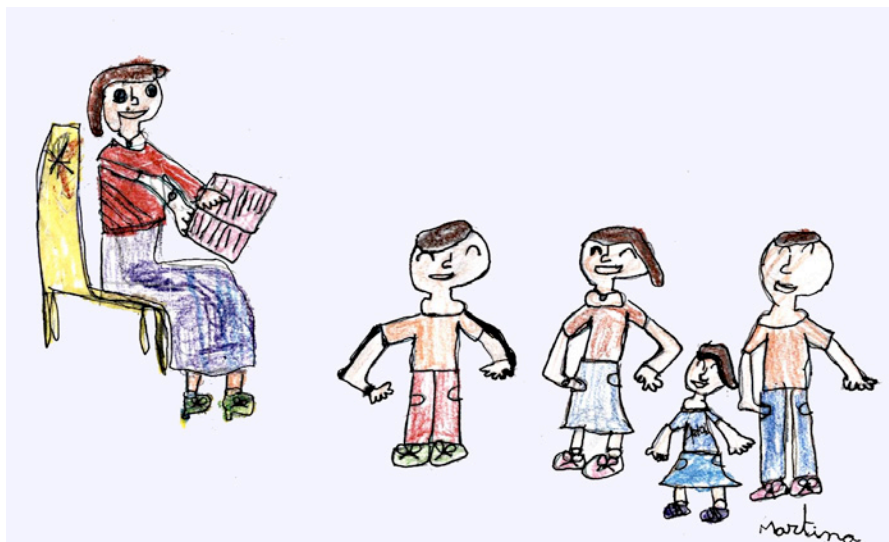
A la nostra biblioteca tenim molts llibres seus: "Bon dia poesia", "Degotall de poemes", "Com el plomissol: poemes i faules", "Pinzellades en vers", "Concert de poesia", "Escalaleta al vent", "Font de versos", "46 poemes i 2 contes" i "Poemes per a tot l'any".

Nosaltres, les nenes i nens de primer li hem volgut fer un homenatge, a més de llegir i aprendre les seves poesies, hem representat una obra de teatre titulada "Visca la Joana Raspall". Aquesta obra representava que un dolent volia fer oblidar tothom la Joana Raspall i estripar tots els seus llibres perquè ningú la recordés. Nosaltres, els nens i nenes hem recitat i representat diferents poemes fins a aconseguir que al dolent li agradessin els poemes de la Joana Raspall.

Ens ho vam passar molt bé preparant el teatre, representant-lo davant de tota l'escola i també als padrins i padrines de la Llar de Sant Josep. Els nens i les nenes de les altres classes ens van dir que els havia agradat molt. Segur que tota l'escola ha conegut una mica més la Joana.

A nosaltres els poemes que més ens van agradar va ser l'Oferiment, la bicicleta, la reunió d'amics i l'Alegria. Just els que sortien a la nostra obra.

Estem contentes i contents que amb la nostra obra haguem fet un petit homenatge a la Joana Raspall.

Recomanacions

EL MERCADILLO — “TRIA I REMENA”

En aquest espai us oferirem recomanacions i suggeriments d'allò que més ens agrada: llibres, jocs, pel·lícules, espectacles, entre d'altres. Aquest final de curs us animem sobretot a llegir i mirar pel·lícules, tot i que també hi ha d'haver una estoneta per al joc.

AUTORS I LLIBRES

JORDI SIERRA I FABRA

En Jordi Sierra i Fabra és un escriptor català molt reconegut i que fa sobretot llibres juvenils, com la saga de l'assassinat del professor de mates, de llengua, de ciències... Crea històries de tota mena: De misteri, d'amor, d'història, de fantasia... Jo me n'he llegit uns quants llibres de la biblioteca i sobretot us recomano: “1714”, que tracta de la guerra entre els catalans i els borbons adaptada als infants.

També us recomano “L'estrany Jordi Sierra i Fabra”, que és la seva autobiografia i parla de la seva vida.

En Jordi ha guanyat molts premis i alguns d'ells són:

Premi Edebé Juvenil per “Trucant a les portes del cel”

Premi Nacional de Literatura Infantil i Juvenil per “Kafka i la nina viatgera”

Premi El Vaixell de Vapor per “Història d'un segon”

Premi Gran Angular 1982 per “...en un lloc anomenat món”

Josep B. 5è

CARLES ALBERDI

La meua recomanació és per un artista lleidatà, Carles Alberdi.

És un dibuixant que va visitar la meua escola fa pocs dies, i ens va fer un taller de dibuix. Em va agradar molt la seva manera de dibuixar i de relacionar-se amb nosaltres.

Ell és molt crític amb els seus dibuixos.

Li agrada fer còmics, il·lustrar llibres i ensenyar els nens i nenes a dibuixar.

Adéu, fins una altra.

Pau Pijuan. 4t Ole Kirk Christiansen

és el creador del Lego.

Va néixer el 7 d'abril del 1891 a Filskov, un poble de Billund.

Era un fuster pobre de Billund (Dinamarca). Al 1932 va crear el seu

propri negoci fins a convertir-se en una de les empreses més importants del món. Al 1934 va canviar el nom, LEGO (leg gold), que significa “Jugar bé”.

Al 1944 es va incendiar la fàbrica, i al 1947, quan la van reconstruir, van passar a fabricar les peces amb plàstic.

Va morir l'11 de març del 1958 amb 66 anys.

Qui és Enid Blyton?

Enid Mary Blyton fou una prolífica escriptora de literatura infantil. Va néixer a Londres el dia 11 d'agost de 1897 i va morir a Londres el dia 21 de novembre de 1968. Va tenir dos germans. Des de ben petita li agradava molt llegir, tenia una gran passió per escriure i de gran volia ser escriptora. Entre els seus llibres preferits hi havia "Alícia al país de les meravelles" i "Alícia a través del mirall màgic". Entre les seves sèries més conegudes hi ha: Noddy, Els cinc, Els set secrets, Sèrie aventura, Sèrie de misteri, Santa Clara, Torres de Malory.

Té tres tipus d'històries: els contes clàssics, recollits de la tradició o inventats per ella mateixa seguint el patró, on hi ha un missatge final sobre la conducta adequada dels nens; els llibres d'aventures, on els protagonistes són una colla d'amics que es comporten com a adults i descobreixen el món a través d'enigmes i perills i on es canta l'amistat com a valor principal; i, finalment les sèries on els protagonistes són joves que viuen en exclusius col·legis interns i van creixent, adoptant els paràmetres de "senyoretes" de l'època. El context de tots els seus llibres reflecteix l'ambientació anglesa amb gran realisme.

Enid Blyton va escriure més de set-centes obres amb molta acció i intriga entre els anys 1915 i 1968. Ha venut més de cent milions d'exemplars dels seus llibres. En els seus llibres és molt fàcil anar des d'un berenar anglès de vacances d'estiu amb pastissos i te fins a l'aventura més extraordinària i perillosa, amb espies, contrabandistes, lladres i tresors i, sobretot amb meravelloses exploracions de passadissos secrets i galeries subterrànies, cases deshabitades, mines abandonades o llacunes amagades.

Júlia Izquierdo i
Andrea Chavarri de 5è

Enid Blyton

RECOMANACIÓ D'UN ARTISTA.

El Carles Pijuan "Piju" és l'artista responsable de les escenografies de La Baldufa.

Quan era petit ja destacava a l'escola per la seva capacitat artística amb el dibuix. Els seus dibuixos tenien una composició de l'espai, dels colors, de les formes i de la geometria que els feien especials.

Després d'estudiar BUP, va formar-se a la universitat de Belles Arts de Barcelona, on va estudiar escultura, pintura, geometria, anatomia...

Mentre estudiava, va formar amb altres persones La Baldufa, que és una companyia de teatre.

Ell sempre destaca que el teatre és la disciplina que més el motiva, perquè pot fer escenografies i aplicar tot el que sap. A través del teatre també s'ha format com a actor.

Ha guanyat nombrosos premis com a escenògraf i com a actor. Les seves escenografies han viatjat per més de 20 països.

Marc Blasi 5è

Alícia Pérez

L'Alícia Pérez és la meva tieta. Quan era petita jugava a fer teatre. Li agradava tant que va decidir dedicar-s'hi. Ben aviat va començar a fer animacions i correfocs. Més tard va treballar al Centre de Titelles de Lleida donant vida al Jan titella o el Gúlliver, entre d'altres.

Va deixar el teatre infantil i va marxar a Barcelona, on va representar moltes obres de Shakespeare al Teatre Lliure com per exemple, Macbeth, Otel·lo, Coriolà i Juli Cèsar.

Ha actuat en llocs molt llunyans des de Rússia, a Austràlia passant per Colòmbia. Ho ha fet en sales molt petites, com el teatre Malic fins al Grec de Montjuïc davant de 2000 persones.

Actualment és una cara coneguda perquè surt a La Riera cada setmana. Un dia va sortir en un episodi de "La que se avecina" i també en una pel·lícula.

Quan puja a l'escenari es transforma, però quan en baixa torna a ser ella mateixa. M'agrada molt que m'ensenyi com és per darrere l'escenari, els camerinos, el vestidor, la taula dels tècnics... i els estudis de televisió per dins. L'estimo molt i m'encanta estar amb ella.

VÍCTOR BORRÀS PÉREZ 5è

project

enginyeria + arquitectura

c. paer casanoves, 40 bx_25008 Lleida
 t. 973243816_project@projectlleida.com
 www.projectlleida.com

Quan cada instant del viatge esdevé un record

Kariba Gamon
viatges autocars

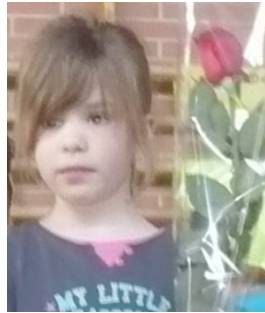
973 75 00 90
 www.autocarsgamon.com

TEXTOS GUANYADORS JOCS FLORALS

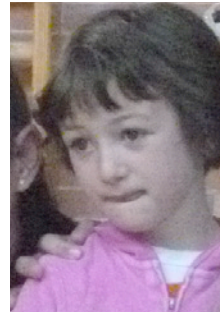

A DINTRE DEL MAR
ME MENJO UN CALAMAR
Carolina P4

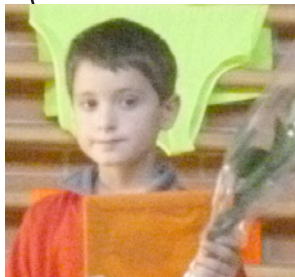
EL PAL
DEMANA AL MAL
Joana P4

AL CARRER HE VIST UNA SARGANTANA
TOCANT LA CAMPANA
Aina Monsó P5

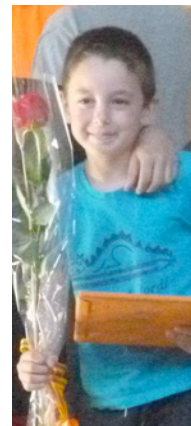
SI VOLS QUE ET DIGUI UN RODOLÍ
VINE AMB MI
Bibiana P5

El meu peix

Hi ha una cosa especial per mi: és el meu peix, que es diu Mandarinina. Sempre el vaig a mirar i li dono menjar, li trec l'aigua i el miro perquè és molt bonic. Primer estava en una peixera molt vella després els Reixos em van portar una peixera que tenia un mirador. Un es va morir però el vaig tindre molt temps, però me'n van comprar un altre. El cuido molt perquè és part de la família.

Guillem Domènech
1r Cicle Inicial

L'aranya

L'aranya viu a la muntanya.
Quan és de nit se'n va al llit.
Fa una teranyina i menja tonyina.

Iker Gómez
1r Cicle Inicial

LA FORMIGA

Vet aquí que una vegada l'any passat una formiga que estava cansada de treballar i se'n va anar a la platja a descansar.

Les seves amigues la van buscar i buscar però no la van trobar enlloc. La formiga a la platja s'ho estava passant molt bé, però al cap d'una estona es va començar a avorrir i va decidir tornar.

Aquella formiga va aprendre que el que més li agradava era treballar. I des d'aquell dia totes les formigues van ser felices i van menjar anissos.

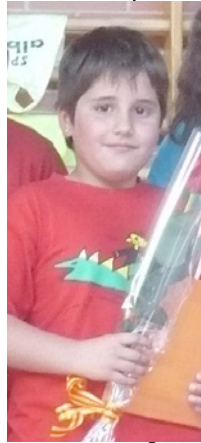
Blau Martin
2n Cicle Inicial

EL TEMPS

Quan bufa el vent,
fa tremolar la gent.
Quan surt el sol,
el nen camina tot sol.
Quan núvols hi ha,
el paraigua va.
Quan l'aigua cau,
el cargol es mou.

Anna Mateo
2n Cicle Inicial

EL VIOLÍ QUE PARLAVA

Hi havia una vegada un nen que tocava el violí, ho feia tan malament, i el violí es va cansar i se'n va anar a una altra casa.

El violí va començar a sonar com mai ho havia fet i el nen va preguntar a la seva mare si se'l podia quedar.

A la mare li va semblar bé i el nen es va posar molt content i ho va explicar a tota la seva classe, i tota la seva classe es van quedar bocabadats.

Mare, mare! Em podries apuntar a classes de violí? La mare li contestar... Que depenia d'ell si treia bones notes i estudiava molt. Es va esforçar molt i va arribar a ser el millor violinista del món.

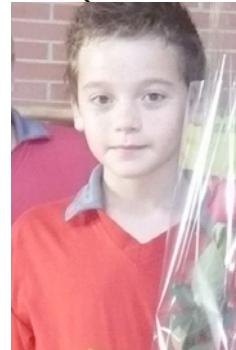
Gemma Comet
1r Cicle Mitjà

LA NATURA

Els ocells cantant
I el sol brillant
Arriba la tardor
Quan se'n va la calor.

El cel s'ha enfosquit
I el sol està al llit.
La lluna apareix
I tot es repeteix.

Gerard Izquierdo
1r Cicle Mitjà

Corals

LES FRUITES

A mi,
les fruites m'agraden.
El plàtan, la poma,
L'albercoc i les cireres.

Algunes són verdes,
Algunes vermelles,
Com les cireres,
O les peres.

Algunes d'hivern,
Algunes d'estiu,
Però totes tenen
Un color molt viu.

Préssec, meló
Síndria, llimó,
En totes m'agrada
Els seu color.

Alba Peiretó
2n Cicle

LA MEVA ÀVIA

Ahir al vespre vaig descobrir que existia una persona. Tot va començar quan jo estava regirant un armari a casa meva i vaig trobar un àlbum de fotos vell, trencat i ple de pols. Li vaig preguntar a la mare i ella em va dir: - ara vinc. Espera't un moment. Jo vaig agafar l'àlbum amb cura i tendresa, el vaig obrir molt a poc a poc, vaig veure un munt de fotos en blanc i negre.

-Mare, corre, vine!

I la mare va dir:

-Què passa. Per què em crides? – va dir la mare.

-Mira, qui és aquesta? - Vaig dir jo.

-Ah, que no te'n recordes? És la teva àvia.

-No, no me'n recordo. -vaig dir jo.

-Seu, que t'ho explico- va dir la mare.

-La teva àvia era una persona amb molt bon cor. Quan vas néixer estava molt contenta i et va anar a comprar joguines perquè estiguessis content. Un dia, quan tenies 7 mesos, et vas posar malalt i ella et va anar a comprar medicaments perquè et posessis bo i així ella sense dormir vigilant si et pujava la febre. També un dia que vam anar d'excursió a la platja, quan tenies 2 anys, et va picar una medusa i ella va anar corrents a agafar-te al coll i li va dir al socorrista, et va donar una pomada i se't va curar.

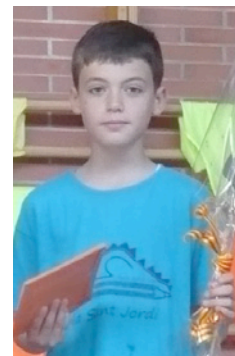
-Però mare, on és l'àvia?

-Ara t'ho explico. Quan tu tenies 4 anys, li van detectar càncer de pulmons i ja sabia que marxaria i et va regalar un ninot, al cap de dos mesos...

La mare em va donar el ninot, agafant-lo plorant, vaig intentar recordar els bons moments que vaig passar.

I això em va ensenyar a no perdre el temps.

Gerard Domènech
2n Cicle Mitjà

LA MEVA POESIA

Avui he començat una poesia,
i ella, tota eixerida m'ha donat una alegria.
Al començar cap idea tenia,
però al final m'ha quedat bastant bonica.
La poesia m'explicava la seva vida,
I jo l'escoltava avorrida.
La seva vida era esperar
i preparar-se per ser escrita.
Més tard m'ha parat de parlar,
i ho he pensat, ja puc començar!
Quan m'he cansat ja de pensar
l'he intentat despertar.
Cosa impossible per a mi ha sigut,
per molt que la cridava no obria ni un ull.
He començat a posar-me trista,
per no poder escoltar la seva vida.
Al cap d'uns minuts ja tornava a parlar,
però aquest cop l'escoltava amb ganes de
poder viure-la.
L'alegria que m'ha donat potser per tu és petita,
però a mi m'ha omplert el cor de vida.

Laia Lacasa
1r C. Superior

UNA ARANYA I DOS MOSQUES!!!

Fa poc temps, en un lloc on tot era molt verd, hi havia una aranya que es deia Mariona.
Era bonica, no molt divertida i vivia en una casa molt a prop del bosc.
Un dia, la Mariona va sortir a fer un passeig, però a mig camí va sentir un soroll; eren dues mosques, passejaven pel bosc.
L'aranya les va cridar i els hi va preguntar si volien anar a dinar a casa seva.
Les dues molt contentes van dir que sí!
A l'arribar l'aranya les va fer entrar i de sobte...
ZAS!!!
Les va atrapar en una teranyina.
-Si us plau, deixa'ns sortir!
Cridaven desesperades.
Però l'aranya no s'ho va pensar dues vegades i se les va menjar.
Com que estava tipa va sortir a donar una volta i pel camí es va trobar un escarabat molt gran i li va dir ...
-Vols venir a casa meva?- Va preguntar l'escarabat.
-Sí, és clar -Va contestar la Mariona.
A casa, l'escarabat la tancà en un pot i se la va menjar.
En aquells últims 3 minuts l'aranya va pensar en el que havia fet i com es devien sentir les dues mosques.

NO FACIS COSES QUE A TU NO
T'AGRADARIA QUE ET FESSIN!!!

Sara Gutiérrez
1r Cicle Superior

LES PARAULES DE LA LLUNA

Ara és de nit,
hi ha lluna plena.
Tan gran, il·luminant el cel,
és una meravella.

No sé què em passa,
cada nit de lluna plena,
Quan la miro des del turó,
el turó de la Seu Vella.

Se m'omple el cor d'il·lusió,
i sento com una bonica cançó:
em diu que, si vull,
puc fer moltes coses,
sols fa falta, només fa falta,
una miqueta d'amor.

I jo no ho entenc,
Per què m'ho diu?
Encara que, si m'ho diu la lluna,
sé que ho faré.

Demà ho provaré,
a veure si va bé,
però ara ja és tard
i la son ja m'ha atrapat.

Marina Hernández 2n Cicle Superior

Si us interessa que organitzem:

- Celebracions familiars: aniversaris, festes infantils...
- Apats populars: xocolatades, arrossades...

Compte amb 7 i TRIA, amb la seva marca Tasta'm... i bon profit

 Tel. 936821043
info@tastamibonprofit.cat

DISTRIBUÏDORA BÀSICA

PAPERERIA - ESCOLAR - OFICINA

Lluís Companys, 31 - Tel. 973 26 23 16 - Fax 973 26 21 62
25003 LLEIDA

L'ULLAL MISTERIÓS

La Sigrid, que és una nena com una altra, viu amb la seva família a Lleida, en una casa amb forma de poma vermella. El seu pare és arquitecte i ha dissenyat moltes cases en forma de fruita, una pera, una poma, i fins i tot un préssec. La mare de la Sigrid és model, i la seva filla sempre es fica els seus talons.

La Txell, que s'ocupa de cuidar la Sigrid, sempre li fa pentinats extravagants. Un dia la Sigrid es va aixecar i no tenia l'ullal de la boca, li va ensenyar a la Txell, ella es va espantar molt perquè la seva mare es preocuparia, perquè li agraden les dents perfectes.

La Sigrid mentre era de dia sempre dormia, s'adormia a classe!

I per la nit sempre s'aixecava a menjar sobrassada o botifarra. Era molt estrany perquè a la Sigrid no li agradava ni la sobrassada, ni la botifarra, però ella s'ho menjava. La Txell es va aixecar per fer-li un pentinat bonic, però quan va obrir la porta i va entrar a l'habitació, la Sigrid no hi era!

-On era?- es preguntava la Txell i cridava ...

-Sigrid, Sigrid- però ella ni cas! Acte seguit, la Txell va veure que es movia la funda del violoncel del pare de la Sigrid. La va obrir i va veure que a dins hi havia la Sigrid dormint.

La Txell la va intentar despertar però no hi havia manera que obrís els ulls, així que la va agafar i la va ficar al seu llit. Al dia següent, les dues van anar al dentista. El metge els hi va dir que era un vampir i ell no hi podia fer-hi res. La Sigrid no podia ser un vampir perquè no tenia ullals!

-Sigrid, aquestos ullals sortiran en uns dies i si pot ser dorm per la nit i aguanta desperta tot el dia- Li va dir el dentista.

La Sigrid va fer allò que li va dir el metge de la clínica, i així podia anar a l'escola.

Ella era una vampireta, però no menjava sang, ni res d'això, ella menjava entrepans de sobrassada...

I sempre va guardar aquell SECRET !!!

Andrea Fernández Hernández
2n Cicle Superior

Alejandro Montanos
4t

Ares Cambrodi
P5

Carla Semis
P3

CONCURS DE DIBUIX -

Joan Zambrana
6è

Paula Gilabert
2n

Queralt Trullols
P3

Carolina Morell
P4

Dani Navas
5è

Ian Cano
3r

- FESTA DE SANT JORDI

Roger Aldanuy
P3

Savina Sabaté
1r

Notícies

DIADA DEL TEATRE: aquest curs hem celebrat la 19a Diada del Teatre, una de les festes més significatives i emocionants de la nostra escola. És un dels dies més especials que vivim i per això des d'aquí volem agrair i felicitar a totes les persones que ho fan possible: famílies, nens i nenes, mestres i personal. Fins a la propera i per molts anys més! (1)

CONFERÈNCIES: durant el segon i el tercer trimestre hem realitzat dues conferències, amb l'objectiu de donar més eines a les famílies i als i les mestres a l'hora de millorar la convivència i el benestar emocional, que tant ens poden ajudar a resoldre els conflictes de manera favorable. El dia 17 de març, la Griselda Rosell ens va parlar sobre Els conflictes amb els fills i filles, una constant. Com afrontar-los, un repte. I el dia 22 de maig, Àngels Campà ens donà algunes pautes sobre com podem millorar la nostra autoestima i la de qui ens envolta. (2)

ENS VISITA ALBERT VILARÓ: una tarda de dimecres va venir a la biblioteca l'ALBERT VILLARÓ, un escriptor per a grans. Ens va explicar com es feia un llibre, com es comença i tot el procés fins que arriba a les nostres mans. Ens va dir coses, com: escriure no és fàcil, necessites treballar molt, cal ser constant, t'hi has d'obligar. Ell de tant en tant desapareix, se'n va a un lloc solitari i llunyà, per avançar-ne. També ens va deixar pensaments com: la inspiració no existeix, has de treballar perquè et pugui agafar. Per escriure has de deixar-te anar. L'escriptor escriu el llibre, li dona vida. Però la vida del llibre, un cop acabat, pertany a qui el llegeix. Escrivint coses per grans et penses que et fas més gran!! Gràcies a la família de la Xao. (3)

CANTATA: el dia 6 de maig, els nens i nenes de cicle superior han participat a la cantata col·lectiva "La mare dels ous", amb música de Francesc Membrives i text d'Anna Fité, a l'Auditori Municipal Enric Granados. Agraïm des d'aquí la tasca dels organitzadors/res i als nens i nenes que hi han participat per demostrar, un any més, que l'esforç, la cooperació i el treball en equip donen els seus fruits. (4)

ESPORTS: Hem continuat amb la participació d'una vintena d'alumnes a la fase comarcal dels Jocs Esportius Escolars en la modalitat de bàdminton, els dies 1 de febrer, 8 de març i 29 de març. També hem participat a la trobada territorial de Lleida realitzada a Inefc el 24 de maig.

El cicle superior s'ha animat a participar a la trobada d'handbol del 25 de maig, en una matinal força intensa. Com cada d'any hem participat a la Milla Urbana Escolar, cursa per nivells i gènere. El 17 de maig el bon temps va acompanyar els corredors i les corredores, i sobretot l'Ares Blasi i l'Albert Llop, que van obtenir medalles d'or i d'argent respectivament.

El sol i la temperatura agradable també ens va fer companyia el 6 d'abril durant l'estona que vam caminar al voltant de l'Estany d'Ivars. El centenar de participants, en aquesta activitat del Dia Mundial de l'Activitat Física, vam refer forces amb un bon tall de coca i xocolata. (5)

SANT JORDI: com cada any hem celebrat la Festa de Sant Jordi amb els nens i nenes, tot i que enguany el temps no ens ha acompanyat gaire. A nivell intern hem realitzat les curses, Jocs Florals, xocolatada i cucanyes. Amb tota la comunitat educativa hem realitzat les paradetes, la fira dels llibres de 2a mà i hem plantat enciams i flors. Aquest curs el llibre de Sant Jordi ha estat comú entre tota l'escola i ha volgut reflectir el treball que hem fet al voltant del projecte VIST I NO VIST, sobre l'evolució de l'escola i l'educació. L'exposició muntada a la biblioteca ha complementat el treball del llibre de Sant Jordi. (6)

TEATRE DE FAMÍLIES: a principis de juny, les famílies del grup de teatre de l'escola ens han representat per als nens i nenes "Faules per viure, faules per conviure". Faules que ens parlen de diferents situacions viscudes per animals i que són extrapolables a situacions humanes: tendresa, humor i altres sentiments que ens faran divertir, entretenir i pensar.

FESTA DE LA PRIMAVERA: el dissabte 31 de maig, hem celebrat una altra de les festes grans de l'escola, la de Primavera, organitzada per l'AMPA. Un any més hem pogut gaudir de les representacions de les obres de teatre del parvulari, de la disbauxa amb els inflables, de l'emotiu comiat dels nens i nenes de 6è, d'un partidet de futbol distès, de bona música, d'un bon àpat i, el més important, de la companyia de tota la comunitat educativa.

-04-

-05-

ACAMPADA ESCOLAR: el moviment de famílies i mestres en defensa de l'educació pública de qualitat ha fet diferents accions al llarg del curs, també en col·laboració amb altres col·lectius, sota el nom de marea groga. Una de les accions es va celebrar el passat 6 de juny a l'escola pública de Pinyana, per tal de commemorar el segon aniversari. (7)

CLOENDA DE L'AGENDA 21: el dijous 5 de juny, un grup de representants de tota l'escola hem anat a la Seu Vella per participar a la cloenda de l'Agenda21, el projecte mediambiental al qual estem acollits i que ens vol portar: "Cap a una escola sostenible en un món poc sostenible", a través de diverses actuacions que duem a terme perquè els nens i nenes vagin aprenent a tenir cura del medi ambient, estima per la natura i puguin estalviar recursos.

TERTÚLIES DIALÒGIQUES: continuem compartint tertúlia amb lectures interessants com, Educar en temps de crisi de Ramon Casals i Sobre la educación en un mundo líquido de Zygmunt Bauman. Esperem poder continuar amb aquestes estones durant el curs vinent. (8)

BANC DE FAMÍLIES: com ja sabeu, aquest és el segon curs que tenim aquest nou canal de participació. Al llarg del curs, s'han dut a terme diverses activitats que formen part d'aquesta borsa. Estem treballant en la memòria que us facilitarem, segurament, a l'inici del curs vinent, alhora que us animem a seguir, o a apuntar-vos-hi, si encara no ho heu fet. És en benefici de l'escola, que som totes i tots. (9)

MESTRES EN PRÀCTIQUES: durant tot el curs hem acollit a l'escola practicants de magisteri, tant d'infantil com de primària. Ara toca desitjar-los molta sort i bones pràctiques en el futur.

FESTA DE L'AIGUA: l'últim dia de curs, a la porta de les vacances celebrem, com ja és tradició, la festa de l'Aigua amb tots els nens i nenes. Un dia remullat, amb cucanyes, gelats i llàgrimes pel comiat de sisè. Bons desitjos a tothom i ens retrobem el curs vinent. Que passeu molt bon estiu! 🍉

-09-

Memòria del banc de famílies

curs 2012/13

EL TERMÒMETRE

Greenpeace. Ens fa bategar la seva lluita per un món verd.

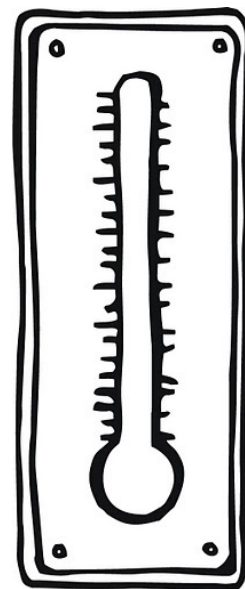
Mareagrega. Una llum càlida, que vetlla per la igualtat d'oportunitats.

Comunitat educativa Sant Jordi. Ens reconforta i ens dóna escalfor treballar plegats pel futur dels nostres infants.

Boko Haram. Ens gela l'ànima la barbàrie de segrestar nenes.

Rigau. Segueix enterrant l'escola pública donant 100 milions d'€ a les escoles de l'opus, que separen per gènere.

Wert. El top ten dels impresentables.

Passatemps

ENDEVINALLES

Qui sóc? Espera un moment que ara t'ho dic. I si ho vols saber, ja t'ho he dit.

~~La pera~~

Porto un barret verd i vaig amb un vestit roig amb uns punts grocs. Qui sóc?

~~La maduixa~~

Roja i amb botons negres. Porto una jaqueta verda. Qui sóc?

~~La síndria~~

Amb el nom d'un animal i de color verd. Em coneixes?

~~El kiwi~~

Sóc parent del préssec i visc en un arbre. Qui sóc?

~~L'albercoc~~

SOPA DE LLETRES

Obres de teatre

L	X	K	G	T	L	A	U	Y	Z	P	B	V	E	U
Y	A	L	L	U	C	I	N	A	N	T	E	C	L	N
N	Y	P	N	Z	M	B	V	Q	U	E	T	T	V	A
H	N	O	A	H	T	U	T	I	R	C	M	Y	O	E
F	F	M	E	L	S	I	O	R	L	J	U	E	L	S
L	S	E	L	Y	L	Q	S	S	R	R	Q	N	Y	C
V	I	S	C	A	L	A	J	O	A	N	A	G	O	O
R	S	Q	Y	N	A	B	S	V	I	M	O	L	A	L
I	J	K	A	H	M	N	O	A	P	Z	U	Y	N	A
L	B	V	Y	P	R	V	U	O	B	Q	G	V	T	D
E	L	P	E	T	I	T	A	V	E	T	D	Z	I	E
E	L	C	O	L	L	A	R	E	T	P	A	Y	X	K

-VISCA LA JOANA
-UNA ESCOLA
-EL COLLARET

-LA PALLASSA
-AL LUCINANT
-EL PETIT AVET

SOPA DE LLETRES

Busca les paraules següents: escola, llapis, taula, goma, pintar, escriu, maquineta, llibre, llegir, música

E	S	E	S	C	R	I	U	I	O	N	I	S	C	Z
S	A	S	S	R	T	G	F	H	P	I	N	T	A	R
C	G	F	F	J	F	G	H	R	Y	Z	X	C	V	B
O	N	M	L	K	J	H	O	G	F	D	S	L	A	Q
L	L	A	P	I	S	W	E	M	R	T	Y	L	U	I
A	S	D	F	S	H	D	M	D	A	F	I	I	I	D
T	Y	M	U	S	I	C	A	H	F	H	G	B	V	F
E	F	G	B	R	T	Y	G	V	X	F	F	R	X	Z
M	A	Q	U	I	N	E	T	A	D	F	C	E	C	X
S	G	V	C	V	B	N	G	M	S	H	J	F	F	D
A	D	H	H	F	T	A	U	L	A	H	J	K	J	L
L	L	E	G	I	R	S	D	F	G	G	S	A	E	W

4	8		1			6		
								8
		6	3		8		9	
9						3		
	3		2	8			4	
		2		5			1	9
	9			1				3
		4			2		7	
2				9		1		

Sisè

tiralinies

JUNY 2014